

Бутнете си търтички —
 Да ви пустяжтъ масчица:
 Намажете перчица,
 Че идете въ рѣчица,
 Гурнете се въ вирченца,
 Извадете рибченца,
 Напълнете кореми,
 Порастнете голѣми;
 На елате при мене:
 Да направяж яхния —
 Да нахраняж Мария.

Цаѣк).

Приятелството на коня.

Конятъ се много сприятелява съ другитѣ животни. Особенно се сприятеляватъ единъ съ другъ конетѣ, които сж теглили заедно кола. Ако се срѣщнатъ отпослѣ два коня, които отъ малки сж порастнали заедно, спущатъ се единъ къмъ други съ весели хъхънижения и братски се замилаватъ. А когато пакъ трѣбва да се раздѣлятъ, поглеждатъ се мило единъ други и като че си казватъ: „Сбогомъ! сѣщай се по нѣкогашъ и за мене!“

Колко сж милостиви единъ къмъ другъ конетѣ показва този примѣръ:

Нашия съседъ — Дѣдо Недѣлко имаше три коня: единъ старъ и два млади. Той вързваше въ обора стария конъ между двата млади. На послѣдтъкъ стария конъ не можеше вече да сдѣвква храната си, защото всичкитѣ му зѣби бѣхж испадали. Той би умрѣлъ отъ гладъ; но неговитѣ два млади и здрави другари два мѣсеци му дѣвкахж зобъ и сѣно и ги хвърляхж прѣдъ него. Така стария конъ ядѣше дѣвкана храна и прѣкарваше своитѣ старини, до като най-послѣ Дѣдо Недѣлко го продаде.

Особенна любовъ показва коня и къмъ кучето. Английскитѣ и арабскитѣ коне не могатъ да живѣятъ безъ хърта, съ когото сж привикнали.